

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 sierpnia 1952 r.

w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. Przepisy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 58, poz. 528) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłaty sądowe uiszczą się, jeżeli wysokość tych opłat nie przewyższa 300 zł, znakami z napisem „opłata sądowa”.

§ 2. 1. Wszelkie opłaty, których wysokość przewyższa 300 zł, a także opłaty ściągane w drodze egzekucji bez względu na ich wysokość uiszczą się gotówką.

2. W braku znaków opłaty sądowej opłatę można uiszczyć w gotówce.

3. Opłaty gotówkowe wpłaca się do kas sądowych.

§ 3. 1. Uiszczający opłatę znakami opłaty sądowej nakleja znaki na podaniu. Znaki należy naklejać na egzemplarzach przeznaczonych dla sądu.

2. Kto uiszczą opłatę na wezwanie sądu lub dodatkowo, może nakleić znaki opłaty sądowej na tym wezwaniu bądź na karcie czystego papieru, podając na nim numer sprawy i swe nazwisko. Można nakleić znaki także w sekretariacie właściwego wydziału (oddziału) na piśmie, od którego opłata przypada.

3. Opłatę za sporządzenie dokumentu, spisanie ugody lub za dokonanie innej czynności sądowej uiszczą się przez naklejenie znaków opłaty sądowej na odpowiedniej karcie akt sprawy, stwierdzającej tę czynność. Wysokość pobranej opłaty zaznacza się na wydanych stronie dokumentach. Jeżeli z czynności sądowej nie spisuje się protokołu, należy znaki nakleić na dokumencie wydanym stronie.

4. Przy składaniu ustnych oświadczeń przyjmujący oświadczenie lub sędzia nakleja znaki opłaty sądowej na odpowiedniej karcie akt i zaraz je kasuje.

§ 4. Znaki opłaty sądowej nakleja się na pierwszej stronie pisma jedne obok drugich lub jedne nad drugimi, w miarę możliwości bez odstępu.

§ 5. Uiszczający opłatę znakami opłaty sądowej nie może znaków kasować. Znaki przez niego skasowane nie będą przyjmowane.

Znaki opłaty sądowej kasuje sędzia lub pracownik, upoważniony do przyjmowania pism lub do wydawania

dokumentów, zaraz po otrzymaniu w sądzie pisma z naklejonymi na nim lub dołączonymi do niego znakami.

§ 6. Znaki opłaty sądowej kasuje się kasownikiem lub przez przekreślenie na krzyż atramentem tak, aby końce kresek przechodziły na papier, na którym nakleiono znaki, przy czym na każdym z nich należy zaznaczyć datę skasowania, a obok znaków wypisać sumę, na jaką skasowano znaki, oraz umieścić podpis kasującego.

§ 7. Każdy pracownik, który przy załatwianiu sprawy dostrzeże znak opłaty sądowej nie przyklejony lub nie skasowany, obowiązany jest zawiadomić o tym pracownika upoważnionego do przyjmowania pism lub sędziego.

§ 8. Przed skasowaniem znaków opłaty sądowej należy zbadać, czy nie są one sfalszowane lub powtórnie użyte. Jeżeli istnieje co do tego podejrzenie, nie należy znaków kasować, lecz bezzwłocznie zawiadomić o tym kierownika sądu. Jeżeli kierownik uzna podejrzenie za uzasadnione, wydaje zarządzenie ponownego uiszczenia opłaty oraz wszczyna dochodzenie. Do akt dochodzenia dołącza się pisma, na których nakleiono podejrzanym znakom, a do akt sprawy — uwierzytelnione odpisy tych pism.

§ 9. O każdym stwierdzonym fakcie użycia sfalszowanych znaków opłaty sądowej należy zawiadomić Ministerstwo Sprawiedliwości oraz właściwy terytorialnie wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 10. Na żądanie osoby zainteresowanej wydaje się jej bezpłatnie poświadczenie wysokości opłaty uiszczonej znakami opłaty sądowej.

§ 11. Minister Sprawiedliwości ogłasza w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Wymiaru Sprawiedliwości opis znaków opłaty sądowej, puszczonej w obieg, jako też o wycofaniu znaków z obiegu.

§ 12. Traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 1947 r. w sprawie uiszczania opłat sądowych (Dz. U. Nr 3, poz. 29).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek